

Το 2004 – 05 δόθηκαν στα σχολεία τα αναθεωρημένα βιβλία της έκθεσης – έκφρασης για την Α΄ Λυκείου. Στο πρώτο μέρος, «**γλώσσα και γλωσσικές ποικιλίες**» έγινε αναδιάταξη της ύλης και παραλείφθηκαν – προφανώς εξαιτίας του θεωρητικού χαρακτήρα και της δυσκολίας τους – ορισμένα γλωσσολογικά στοιχεία, δηλαδή μία διευκρινιστική ενότητα για τις έννοιες **γλώσσα, λόγος, ομιλία, ιδιόλεκτος, ύφος**. Αυτά βρισκόταν στις σελίδες 33 – 39 του προηγούμενου βιβλίου (α΄ έκδοση 1989). Επίσης παραλείφθηκε το μικρό, τελευταίο κεφάλαιο με τον τίτλο «**η κοινή νεοελληνική γλώσσα**». Αυτό το κεφάλαιο, στις σελίδες 117 – 110, συμπύκνωνε σύντομα και με σχεδιαγράμματα όλο το πρώτο μέρος. Αυτό δεν κατάλαβα γιατί παραλείφθηκε και το παραθέτω.

IV. Η ΚΟΙΝΗ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Γλώσσα λοιπόν είναι ολόκληρος ο λαός, ολόκληρος ο γλωσσικός θησαυρός μας: και αυτός που κατεβαίνει από τη βαθιά γλωσσική μας παράδοση και αυτός που έρχεται από τις γεωγραφικές και τις κοινωνικές διαλέκτους/ποικιλίες. Ένας θησαυρός που από πολλούς παραπόταμους χύνεται και κυματίζει στην κοίτη και στην απεραντοσύνη της εθνικής μας γλώσσας.

Και ακριβώς μέσα από αυτόν (και με αυτόν) το θησαυρό διαμορφώθηκε και διαμορφώνεται, με τη φιλότητα που εναρμονίζει ακόμη και τα αντίθετα, η Κοινή Νεοελληνική μας γλώσσα, που αποτελεί το βασικό όργανο επικοινωνίας και σκέψης όλων των Ελλήνων. Γόνιμες εστίες αυτής της διαμόρφωσης είναι τα αστικά κέντρα της χώρας μας, απ' όπου αυτή (η Κοινή Νεοελληνική) εξακτινώνεται, με τα πολλά επικοινωνιακά μέσα που διαθέτει σήμερα ο άνθρωπος, σ' ολόκληρο τον ελληνικό χώρο ή όπου αλλού ακούγεται ελληνική λαλιά.

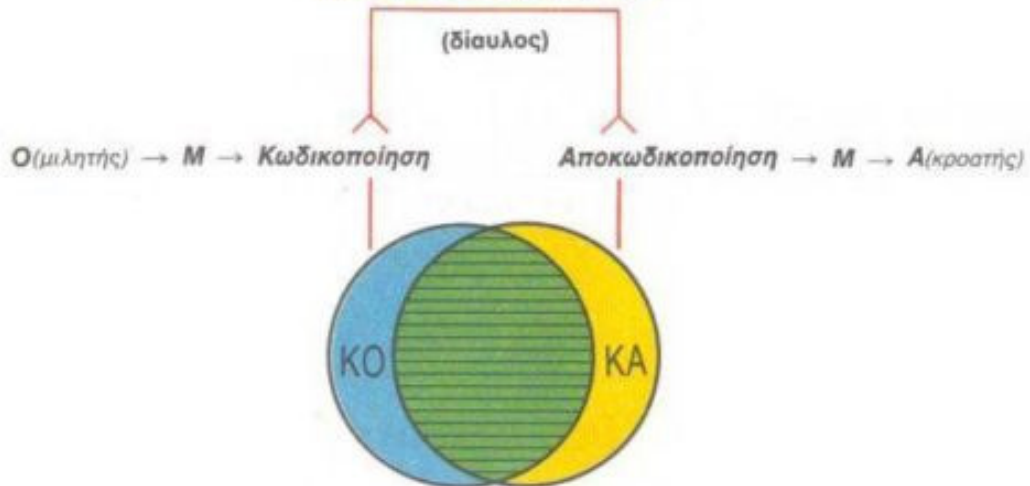
Σχηματίστηκε έτσι και σχηματίζεται μια κοινή γραπτή και προφορική γλώσσα, που ορίζεται από το κοινό λαϊκό αίσθημα, από την απρόσωπη λογοτεχνία, από την επιστήμη, από την εκπαίδευση, από τις κρατικές λειτουργίες, και υπηρετεί όλες αυτές τις ορίζουσες, καθώς γίνεται όργανο του εθνικού μας πολιτισμού. Κι ακόμη θρίσκεται μακριά από ατομικισμούς, αρχαϊσμούς, ιδωματισμούς, χωρίς ωστόσο να τους καταδικάζει ή να τους αποκλείει. Τα βιβλία που κωδικοποιούν και περιγράφουν τα γραμματικά και τα συντακτικά της φαινόμενα τα έχεις γνωρίσει ήδη: είναι η «Γραμματική» και το «Συντακτικό της Νεοελληνικής γλώσσας».

Λειτουργίες της γλώσσας

αναφορική (θέμα)   συναισθηματική (πομπός)   βουλητική (δέκτης)   φασική (αγωγός)   μεταγλωσσική (μήνυμα)   ποιητική (μορφή)

ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ

Κοινωνικές

